

۳-۸ روش‌های به‌میرانی جوندگان

۱-۳-۸ عامل‌های استنشاقی

عامل‌های استنشاقی زمانی می‌توانند مفید باشند که چندین جونده را هم‌زمان به‌میرانی کرد یا هنگامی که محدودسازی فیزیکی جانور بسیار دشوار باشد. موارد ذیل دستورالعمل‌های کلی برای به‌میرانی جوندگان توسط عامل‌های استنشاقی می‌باشند:

- از ادوات مناسب استفاده کنید و نگهداری برنامه‌ریزی شده منظم را برای آنها انجام دهید تا اطمینان حاصل کنید که هر بار نتایج تکرارپذیر و مؤثری به دست می‌آیند. تمامی ادوات کاربرد مربوطه آنها بایستی با مقررات محلی و فدرال در خصوص ایمنی کارگران همخوانی داشته باشند.
- پیش از خروج از بیهوشی، عامل‌ها را بایستی همواره تا حد اثرگذاری عرضه کرده و از مرگ اطمینان حاصل کرد.
- چنانچه جونده نمرده باشد یا چنانچه نتوان در مورد زنده بودنش تصمیم گرفت، پیش‌ازآنکه جانور هوشیاری خود را مجدداً به دست آورد، بایستی فوراً جانور را به صورت مجدد در معرض عامل استنشاقی قرار داد یا بایستی روش فیزیکی ثانویه‌ای را به کار برد.
- هنگام استفاده از محفظه‌های به‌میرانی، فضا بایستی به اندازه کافی بزرگ باشد تا به هر جانور امکان داد که با هر ۴ پایش بر روی کف محفظه بایستد و فضای کافی داشته باشد تا بچرخد و حرکات وضعی عادی خود را انجام دهد (Artwohl و همکاران ۲۰۰۶).
- در حالت ایده‌آل بایستی جوندگان را در قفس‌های آشیلنه‌ایشان به‌میرانی کرده تا استرس آنها را کاهش داد (Artwohl و همکاران ۲۰۰۶؛ Anderson ۲۰۱۲؛ McIntyre و همکاران ۲۰۰۷). سایر اقداماتی که می‌توان برای کاهش استرس فیزیولوژیک در جوندگان پیش از به‌میرانی انجام داد عبارتند از هیچ‌گاه به‌میرانی در اتاق‌هایی با جانوران زنده انجام نشود، هر یک از گونه‌ها را به صورت مجزا به‌میرانی کرد، جانوران بیمار یا رو به مرگ را از جانوران سالم مجزا نگه‌داشت، و سر و صدای داخل و بیرون از محفظه‌های به‌میرانی را به حداقل رساند.